

Oficjalne statystyki SDG - wskaźniki dla priorytetów krajowych

11.1.b Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 osobę w miastach
Cel 11. Zrównoważone miasta i społeczności
Wzmocnienie zdolności miast i obszarów zurbanizowanych do zrównoważonego rozwoju i tworzenia miejsc pracy oraz poprawy jakości życia mieszkańców
Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania przypadająca na 1 osobę w miastach.
m2
ogółem
Mieszkanie - lokal przeznaczony na stały pobyt ludzi, wybudowany lub przebudowany do celów mieszkalnych konstrukcyjnie wydzielony trwałymi ścianami w obrębie budynku, składający się z jednej lub kilku izb i pomieszczeń pomocniczych (takich jak: przedpokój, hol, łazienka, wc, garderoba, spiżarnia, schowek), do którego prowadzi niezależne wejście. W budynkach zbiorowego zamieszkania za mieszkanie uznaje się tylko ten lokal, który przeznaczony jest na stałe zamieszkiwanie.
Powierzchnia użytkowa mieszkania - powierzchnia wszystkich pomieszczeń w mieszkaniu, tj. pokoi, kuchni, spiżarni, przedpokoi, alków, holi, korytarzy, łazienek, ubikacji, obudowanej werandy, ganku, garderoby oraz innych pomieszczeń służących mieszkalnym i gospodarczym potrzebom mieszkańców (pracownie artystyczne, pomieszczenia rekreacyjne lub hobby), bez względu na ich przeznaczenie i sposób użytkowania.
Do powierzchni użytkowej mieszkania nie zalicza się powierzchni: balkonów, tarasów, loggi, antresoli, szaf i schowków w ścianach, pralni, suszarni, wózkowni, strychów, piwnic i komórek przeznaczonych na przechowywanie opału, a także garaży, hydroforni i kotłowni.
Oddanie do użytkowania - zgodnie z Prawem budowlanym - następuje w sytuacji, gdy inwestor zgłosił zakończenie budowy właściwemu organowi nadzoru budowlanego i organ ten nie zgłosił sprzeciwu (w drodze decyzji) lub gdy inwestor uzyskał pozwolenie na użytkowanie (w drodze decyzji) od organu nadzoru budowlanego.
Główny Urząd Statystyczny
Dane roczne; od 2010 r.

Ostatnia aktualizacja: 25-05-2021, 11:10